

L. dz. 1362 OBSiL /2011/

Warszawa, 27 kwietnia 2011 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ... 04. 05. 2011.

**Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Lechu!

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 marca 2011 r. (znak: GMS-WP-173-63/11) przesyłające do zaopiniowania komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo prasowe, Krajowa Rada Radców Prawnych, pozytywnie odnosząc się do idei proponowanych zmian, pragnie wskazać na poniższe wątpliwości i zastrzeżenia uzasadniające konieczność doprecyzowania proponowanych w projekcie rozwiązań.

Jak wynika z uzasadnienia opiniowanego projektu, potrzeba znowelizowania ustawy - Prawo prasowe wynika z niekonstytucyjności jej art. 13 ust. 3 w zakresie, w jakim przepis ten nie przewiduje instytucji zażalenia na zezwolenie na ujawnienie danych osobowych i wizerunku osób, przeciwko którym toczy się postępowanie przygotowawcze. W tym miejscu wskazać należy, że o ile zarzut niekonstytucyjności wydaje się w omawianym zakresie zasadny, Trybunał Konstytucyjny nie wydał jeszcze orzeczenia w przedmiotowej sprawie.

W ocenie Krajowej Rady Radców Prawnych proponowane przez projektodawcę brzmienie nowowprowadzanego art. 13 ust. 4 nie jest w pełni precyzyjne. O ile w zdaniu pierwszym proponowanego przepisu, konsekwentnie do treści obowiązującego art. 13 ust. 3, mowa jest o zażaleniu na postanowienie w przedmiocie ujawniania danych osobowych i wizerunku osób wydawane odpowiednio przez prokuratora w postępowaniu przygotowawczym i sąd w postępowaniu sądowym, o tyle zdanie drugie odnosi się już jedynie do zażalenia na postanowienie prokuratora i dodatkowo wprowadza w tym zakresie wyjątek od przewidzianej w Kodeksie postępowania karnego zasady wskazującej właściwość

sądu uprawnionego do rozpoznania takiego zażalenia. Przyjęcie wyżej opisanego rozwiązania budzić może uzasadnione wątpliwości interpretacyjne. Wskazanie organu właściwego do rozpoznawania zażalenia wydanego w postępowaniu przygotowawczym i ustanowienie w tym zakresie wyjątku od zasady określonej w art. 465 § 2 k.p.k. bez jednoczesnego wskazania organu właściwego do rozpoznawaniu zażaleń w postępowaniu sądowym może w praktyce stosowania prawa budzić wątpliwość, czy w zakresie określenia organu uprawnionego do rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu na gruncie projektowanego przepisu istnieje luka prawna, czy też oznacza to uznanie, że w przypadku postanowień sądu znajdują zastosowanie zasady ogólne z k.p.k.

Niezrozumiałym jest też zaproponowanie rozwiązania polegającego na tym, że sądem właściwym do rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora w przedmiocie ujawniania danych osobowych i wizerunku osób w postępowaniu przygotowawczym ma być sąd rejonowy, w którego okręgu toczy się postępowanie, a nie sąd właściwy do rozpoznania sprawy (art. 465 § 2 k.p.k.). W uzasadnieniu do projektu bardzo ogólnie powołano się w tym zakresie na ekonomikę procesową nie precyzując, w jaki sposób odejście w omawianych przypadkach od zasady z art. 465 § 2 k.p.k. miałyby wpłynąć na usprawnienie procesu. Tym samym, nie znając argumentów przemawiających za zasadnością odejścia od zasad ogólnych postępowania karnego, trudno zająć stanowisko odnośnie zasadności proponowanego rozwiązania.

2 w sprawie

**Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych**

Dariusz Sałajewski